

Reacții la articolul “Foc din cer”

Vineri, 2 februarie 2007

Gili Cârstea

Întrebare: Am înțeles din articol că, după mileniu, Satana și îngerii lui vor fi transformați în oameni, ca să poată fi omorâți de oamenii răsculați împotriva lor. Pe ce se sprijină ideea?

Răspuns: Nu am sugerat nicăieri că îngerii vor fi transformați în oameni. Am spus că ei își pierd anumite capacități speciale, mai ales invizibilitatea. Și nu am spus că Dumnezeu este cel care le retrage aceste însușiri. Cred că ei le pierd, la începutul mileniului, și voi explica imediat de ce cred așa.

Problema noastră este că plecăm de la o premisă greșită, cultivată poate subconștient: Se crede că îngerii sunt nemuritori, deci nu cunosc degenerarea produsă de păcat, pierderi ale puterii sau limitări ale unor capacități.

Este adevărat, ei sunt dintr-o altă ordine a creației, trăiesc într-o altă dimensiune, și nu avem expresii pentru descrierea structurii ființei lor. Dar știm totuși câteva lucruri despre ei, iar pe baza acestora nu ne este greu să înțelegem alte câteva ce decurg din cunoașterea primelor.

Știm că îngerii răi vor muri, adică nu mai sunt nemuritori: „Strălucirea ta s-a pogorât și ea în locuința morților, cu sunetul alăutelor tale; așternut de viermi vei avea, și viermii te vor acoperi” (Isa 14:11; vezi și Eze 28:18; Apoc 20:10). De fapt, ei ar fi murit imediat atunci când s-au despărțit de izvorul vieții, în cer, dacă sacrificiul Mielului lui Dumnezeu nu le-ar fi oferit o a doua șansă (vezi ultimele paragrafe ale capitolului „S-a sfârșit” din Hristos lumina lumii). Prin urmare, toți cei ce se despart de izvorul vieții, îngeri sau oameni, mor.

Știm că îngerii, ca și oamenii și alte ființe inteligente din univers, sunt creați pe fundamentul etern al împărăției lui Dumnezeu: „Scopul lui Dumnezeu a fost din veacuri veșnice ca fiecare ființă creată, de la serafimul luminos și sfânt până la om, să fie un templu în care să locuiască Creatorul” (DA 161). Lucifer și îngerii lui au refuzat acest sistem, iar fără Dumnezeu locuind în ei, capacitățile lor morale s-au degradat, ființa lor s-a stricat, transformându-se în niște brute criminale, fără sensibilitate sau milă. O asemenea degradare morală nu produce și degenerare fizică, orice ar însemna ea în dreptul îngerilor?

Acum, Spiritul Profetic ne spune că, la începutul mileniului, diavolul își pierde puterea. Prima explicație ar fi că rămâne fără supuși; de aici și expresia că va fi legat cu „un lanț mare” și aruncat în adânc. Dar pentru așa ceva expresia potrivită este pierderea libertății, și nu a puterii. El încă este stăpânitorul acestei lumi, luând acum doar o pauză de o mie de ani, după care va reveni în forță.

Există câteva versete în Scriptură care cer neapărat ca pierderea „puterii” să însemne și o anumită degenerare în capacitățile fizice ale structurii lor, cea mai importantă fiind invizibilitatea pentru ochiul omenesc. Versetele respective sunt foarte puternice, și chiar insistente în intenția lor de a comunica sfârșitul lui Satana și cauzele morții lui.

Primul se află în Ezechiel: „Pentru că îți dai ifose ca și când ai fi Dumnezeu, iată că voi aduce împotriva ta niște străini, pe cele mai asupritoare dintre popoare, care vor scoate sabia împotriva înțelepciunii tale strălucitoare, și-ți vor pângări frumusețea. Te vor arunca în groapă, și vei muri ca cei ce cad străpunși de lovituri, în mijlocul mărilor” (Eze 28:6-8).

Cine sunt acele popoare „asupritoare,” dacă nu civilizațiile războinice ale pământului, inclusiv cele de dinaintea potopului? Desfășurarea evenimentelor descoperă clar cine sunt ucigașii îngerilor răi: Omenirea întreagă, care, turbată de mânie descoperind conspirația demonică sub care a trăit, se repede acum asupra îngerilor răi: „Mânia lor se aprinde împotriva Satanei și acelor care au fost agenții lui în amăgire și, cu o furie demonică, se întorc împotriva lor” (GC 671). În plus, descrierea nu menționează absolut nicio activitate ostilă printre îngerii lui Dumnezeu, nicio amenințare din Cetatea Sfântă. Nu există nicio aluzie la vreo intervenție din partea vreunei civilizații cerești, mai „asupritoare,” spre a-l pedepsi pe Satana.

Apoi, tot Ezechiel: „Vei muri de moartea celor netăiați împrejur, de mâna străinilor! Căci Eu am vorbit, zice Domnul, Dumnezeu” (Eze 28:10).

Cine sunt „străinii,” cei netăiați împrejur care îi aduc moartea? Din punctul de vedere al lui Satana, o altă rasă, alții decât cei din familia lui îngerească. Aceasta înseamnă că îngerii loiali lui Dumnezeu nu sunt amestecați în această luptă, ei nu îșiucid foștii frați, prieteni, colegi. Îngerii buni nu pun mâna pe „sabie,” deoarece ei se află sub restricția legii, care spune că „cel ce pune mâna pe sabie, de sabie va pieri.”

Alte versete: „Prin mulțimea nelegiuirilor tale, prin nedreptatea negoțului tău, și-ai spurcat locașurile sfinte; de aceea, scot din mijlocul tău un foc, care te mistuie, și te prefac în cenușă pe pământ, înaintea tuturor celor ce te privesc. Toți cei ce te cunosc între popoare rămân uimiți din pricina ta; ești nimicitor, și nu vei mai fi niciodată!” (Eze 28:18-19).

Aici se spune că focul nimicitor nu vine de la Dumnezeu din cer, ci „din mijlocul tău.” Aceasta este o foarte corectă exprimare despre ce se întâmplă aici. Armele pe care ei le pregătiseră pentru nimicirea Cetății Sfinte devin cauzele propriei lor nimiciri. Detonarea miilor de bombe termonucleare dau foc planetei, iar îngerii răi pier și ei în holocaustul pe care l-au declanșat, încercând să se apere de neamurile „asupritoare” care vor răzbuna. Nemaifiind sub protecția harului lui Dumnezeu, ei și-au pierdut capacitatea de a se disimula, nu mai pot părăsi planeta și nu mai pot evita efectele distructive ale focului termonuclear.

Isaia aduce și el un element interesant: „Cel ce în urgia lui lovea popoarele cu lovituri fără răgaz, cel ce în mânia lui supunea neamurile, este prigonit fără cruțare” (Isa 14:6).

Acum, când s-au lămurit cine a fost la originea nebuniei de pe pământ timp de șase mii de ani, neamurile „asupritoare” îl hăituiesc pe Satana, și nu au nicio intenție să-l cruțe. Sute de focoaase sunt detonate asupra cartierului general, unde se presupune că se află șeful de stat major și cohorțele lui de demoni.

Ținând cont de toate aceste elemente, concluzia că demonii și-au pierdut anumite capacități vine de la sine. Dacă mai aveau invizibilitate pentru oameni, sau ar mai fi putut părăsi planeta, este evident că nu puteau fi distruși de armele folosite în acel conflict. Toate detaliile pe care le avem converg însă spre concluzia că Satana și îngerii lui pier de mâna oamenilor, în holocaustul pe care împreună îl pregătiseră pentru locuitorii Noului Ierusalim.